

[Alfred Hansen]

sit forslag til en styrelseslov for de højere uddannelser. Vi har tidligere fra retsforbundets side givet udtryk for, at vi ikke mente, tiden var inde til en omgående revision af styrelsesloven, og det mener vi sådan set fortsat, selv om det må indrømmes, at der nu er gået betydelig flere år, end da vi diskuterede det første gang efter min ankomst til folketinget i 1977. Vi må nok være realistiske og erkende, at der ikke kan skaffes et flertal for en anden styrelseslov uden om socialdemokratiet, men derfor skal vi da ikke tage det som udtryk for, at vi ikke skal påpege de fejl og mangler, der måtte være i styrelsesloven. Vi kan gennem samtaler og ved også at have lyttet til ministerens tale, synes jeg, opfatte det på den måde, at ministeren er lidt mere villig til at se på styrelsesloven nu, end tidligere ministre har givet udtryk for.

Vi mener som sagt ikke fra retsforbundets side, at der skal ændres nævneværdigt. Jeg vil nævne én ting, som vi tidligere har gjort opmærksom på, og hvor jeg mener kravet om at få en ændring er forstærket, nemlig det, som det konservative folkeparti anviser i punkt 4 i fremsættelsen: at vi må sikre, at forskellige studenterlister ved valgene til de styrende organer repræsenteres forholdsmæssigt i overensstemmelse med det samlede antal afgivne stemmer på de respektive lister for hele det pågældende hovedområde. Altså at de forskellige synspunkter og holdninger, som de måtte komme til orde ved afstemninger, også i realiteten bliver repræsenteret i de styrende organer, at vi på ethvert område afviser noget, der bare lugter af en spærreregulering, men at man giver de holdninger og synspunkter, som måtte komme til udtryk gennem de eksisterende lister, mulighed for at få indflydelse i forhold til antal stemmer.

Der er jo forbavsende, må man næsten sige, ro rundt om på vore universiteter og læreanstalter, og det kan da være glædeligt. Jeg kunne måske bedre have forstået, at man var så engageret fra venstres, konservatives og CDs side for et par år siden, men forbavses nok noget over, at de kommer med forslagene nu. Man kunne så vurdere, hvorfor der er en sådan ro, om det er udtryk for, at forholdene er så tilfredsstillende, som man måtte ønske fra de uddannelsessøgendes side, eller om det i højere grad er udtryk for en vis apati, en vis erkendt magtesløshed over for tingenes tilstand.

Dér, hvor problemet, så vidt jeg kan se, i virkeligheden ligger for de uddannelsessøgende, er ikke på det styrelsmæssige område, det er på det økonomiske område. Det er de meget ringe, meget ugunstige vilkår, de uddannelsessøgende rent økonomisk har at arbejde på, selvfølgelig sammenholdt med de meget ringe udsigter, der er til overhovedet at få et job efter endt uddannelse. Det er noget, vi kan komme til at drøfte videre, vi skal i næste uge drøfte forslag til revision af Statens Uddannelsesstøtte. Og jeg kunne så ønske, at der i hvert fald til den tid er betydelig mere opmærksomhed omkring de uddannelsessøgendes arbejdsforhold og økonomiske forhold, end der kan registreres i dag.

Vi vil da også fra retsforbundets side glæde os til den debat, vi får i udvalget, og de spørgsmål, der måtte blive stillet, og svarene på dem. Men man skal ikke regne med, at der fra retsforbundets side vil blive givet tilslutning til en større revision af hele styrelsesloven.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 79 om ændring af lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner, fru Mimi Jakobsen, har ordet.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg må jo nok takke for, at det trods alt er CDs forslag, der har fået de fleste bemærkninger med på vejen, hvilket vel også var at forvente, eftersom det er et nyt forslag. Ikke desto mindre kan jeg ikke rose ministeren for at have beskæftiget sig noget videre med det. Svaret var stort set: ingen kommentar.

Jeg vil godt indledningsvis gøre klart, hvad vi mener med det ligemandsprincip, som for nogle er nyt, og for andre, i hvert fald for undervisningsministeriet, vel ikke er helt nyt. Der er det, der går ud på, at en sag kun kan afgøres af personer, der har den nødvendige faglige kvalifikation til at kunne tage stilling til den pågældende sag, eller de personer, der er involveret i den sag. Det vil altså sige, at for at ansætte en lektor skal man være lektor, og for at ansætte en professor skal man være professor osv. Det er for så vidt et ret simpelt princip.

Så er det da naturligvis rigtigt, at der bliver nogle problemer i forbindelse med disse